



A Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakközépiskola Vonószekara nyerte a VIII. Országos Szakközépiskolai Zenekari Versenyt februárban. Murin Jaroszláv a Pannon Filharmonikusok ukrán származású brácsása, a gyerekek tanítványa beszélt lapunknak az egyedülálló sikerről.

Murin Jaroszláv az ukrainai Lvivben (Lvov) ismerkedett meg feleségével, aki szintén ott tanult a zeneakadémián, lévén ungvári születésű. Innen felgyorsultak az események és egy kis magyarországi kerülő után a zenész házaspár Pécssett találta meg helyét, a Pannon Filharmonikusok zenekarában. Murin Jaroszláv nem csak kiváló brácsás, hanem remek tanár is, hiszen már több mint tíz éve tanít Pécssett a Művészeti Gimnázium és Szakközépiskolában. Hegedűt, brácsát és vonószekari ismereteket ad át tanítványainak, akik most eljutottak a „csúcsra”, hiszen a szakközépiskolák országos zenekari versenyét megnyerték.

- Mikor kezdte a munkát a pécsi szakközépiskolában?
- Jó néhány évvel ezelőtt, de akkor bizony még más volt a

helyzet, mint manapság. Nagyon kevés gyerek tanult vonós hangszeren és zenekar nem is létezett. Korábban, Papp György

tanár úr idejében, ideérkezésem előtt 5-10 évvel még volt ilyen, de aztán valahogy megszűnt. A kezdetektől fontosnak tartottam, hogy létrejöjjön ismét egy hasonló formáció, hiszen a gyerekek a zenekari munka alapjait itt kezdhetik el megtanulni. Viszonylag kevesen futnak be szóló karriert, a többség a későbbiekben zenekari tag lesz, nem mindegy, hogy milyen felkészültséggel jutnak el idáig. Közösségben zenélni teljesen más, mint a szólózás, itt egymásra kell figyelni, támogatni a másikat, együttműködni vele. Úgy szoktam fogalmazni, hogy zenei kommunikáció folyik a zenekarban, ezt a nyelvezetet gyakorolni és művelni kell. Ezért 2002-ben már létrehoztam a kezdeményét a vonós zenekarnak, amely évről-évre bővült, jelenleg húsz tagja van, amivel nagyon elégedett vagyok.

- Mióta készültek erre a versenyre?
- Tavaly ősszel kaptuk meg a versenykiírást, azóta készültünk a nagy megmérettetésre. Szerencsére az iskola vezetése mindenben támogatott bennünket, így vált lehetővé, hogy ott legyünk Budapesten.
- Melyek voltak a kiírás szempontjai?
- A műsor szabadon választott volt, de az időkeretet megszabták, így fél órába kellett beleférni a produkciónknak. Intézményünkben két zenekar is indult, a fúvósok Szilágyi Lajos dirigálásával és a vonósok, akiket én vezetek. Mindketten remek eredményt értünk el, összhelyezésünket tekintve a legjobb magyar művészeti iskola lettünk (a fúvósok a 3. helyen

végeztek: szerk.). Ez azért is nagy öröm a számomra, mivel a budapesti nagynevű művészeti iskolákat is megelőztük. Nem kell magyaráznom, hogy egy „főváros centrikus” országban ez mekkora siker egy vidéki iskolának.

- Milyen művekkel indultak?
- Azt szerettem volna, ha sokszínű a műsor stílusában és zenei anyagában is, ezért elsőként Vivaldi G-dúr Szimfóniáját játszottuk, ezt követte Mozart C-dúr Kis Divertimentója, majd Weiner Leó Divertimento No. 1 következett. Ezek nehéz, igényes művek, melyeket profi együttesek is műsorukra tűzik. Mi délelőtt kerültünk sorra, a fúvósok pedig délután álltak a zsűri elé. Ha már szóba került a zsűri, el kell mondanom, hogy a zsűri nagy zenei egyéniségekből állt, az elnök Medveczky Ádám Kossuth-díjas karmester volt, Dohos László Liszt-díjas karnagy volt a másik tagja, míg a harmadik zsűritag Popa Péter a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének főtitzára volt. A szóbeli értékelésen nagyon sok dicséretet kapott az együttesünk, csak néhány apró hibára hívták fel a figyelmünket, ezért nagyon büszke voltam a gyerekekre.

- Mi volt a nyereség, az első díj?
- A boldogságon, örömen és dicséreten túl olyan vásárlási utalványokat kapott a zenekar, amelyen kottákat tudunk vásárolni. Ez nagyon praktikus ajándék, mivel a zenekar fejlődését szolgálja, hiszen sok-sok kottára van szükségünk, így nagyban megkönnyíti a dolgunkat ez a díj. Mivel két-három évente van ilyen megméretés, ezért most tudunk ennek segítségével készülni a következőre, no meg sok gyakorlásra, amíg eljutunk oda.

- Ért már el első helyezést pécsi művészeti zenekar ezen a versenyen?
- Tudtommal még nem, ez az első, ezért is nagyon büszke vagyok az együttes minden tagjára.

- Mi a cél a zenekar jövőjét illetően?
- Mivel a gyerekek folyamatosan végeznek az iskolában, ezért nem egyszerű a helyzet. Folyamatosan kell az „utánpótlásról” gondoskodni és arról, hogy a zenekar összetétele megfelelő minőségű legyen. Továbbra is kell járnom a zeneiskolákat és figyelnem a tehetséges gyerekeket, hiszen fontos, hogy ilyenek válasszák a művész pályát. Pillanatnyilag nem könnyű e mellett érvelni, hiszen a zenész foglalkozás most nem tartozik a presztízs szakmák közé. Sok munka van vele, rengeteget kell gyakorolni és a végeredmény még néha ezek után is bizonytalan. Nem szeretném ilyen pesszimista felhanggal zárni a beszélgetést, ezért mindenképpen meg kell említenem, hogy áprilisban tervezünk a Rába Mária által irányított leánykarral együtt egy közös fellépést, melyen Bartók műveket adunk elő, a helyszín egyelőre még nem dőlt el, keressük a megfelelő színpadot, előadóhelyet, én bízom benne, hogy hamarosan ez is megoldódik. Szeretnénk a pécsi közönségnek bemutatni ezt a fiatal zenekart és kórust, hogy lássák, Péccett milyen színvonalas munkára képesek a mai gyerekek.